

aga muidu üial feda
 omaks et tema felle
 fua annab: — Ta fe
 pole minne aji — kelle
 ta on, aga tema kirjao
 fe felfab: — Aga fellel
 wanal — lehmäl on
 iiko wiga: — Mis fufuf
 ? — ei mina tea —:
 Koh muidom hul min
 juba tean ja fina ije
 oma looral ei tea; —
 Se on fellel — — kellel
 tagumife pahema
 on ja kütles poola tüü
 Ras om iitko tark.

Ah fo! ja fellel on kül
 fe wiga praegu kütles:
 Kestis mees. — — —
 Siis a'afime seel mitoneft
 arjast juttu ja küfifime
 mõndagi temalt; aga
 tema wastas oma kaarti
 = deft nõnda ofawaste et
 meie mitore aja küfime
 fe peale waikifime. —
 Makfu felle kuulutufe
 eft wõttis tema kuidä
 kegi temale andis; —
 Ho. Tema tradis ka feda
 ära kui palju kellelgi